

Teismo prašoma
įpareigoti
nugriauti
Troškūnų
bendrąbutį

2 psl.

Tragiškai žuvo į
Daniją
užsidirbti pinigų
išvykęs
levaniškietis

2 psl.

Inkūnų
klebonija
išsaugota nuo
sugriuvimo

4 psl.

ELEGANCE CEILING
CEILING AND LIGHTING SOLUTIONS

ELEGANTIŠKOS LUBOS JŪSŲ BŪSTUI

ĮTEMPIAMŲ LUBŲ MONTAVIMAS

Matinės, blizgios, spalvotos, medžiaginės
GREITAI, PATIKIMAI, ŠVARIAI

TEL. +370 656 22 122
www.facebook.com/elegancelubos

Skirmantas
Malinauskas:
„Tokia tvarka
sudaro sąlygas
piktnaudžiauti,
nuslėpti svarbią
informaciją“

5 psl.

šiupinys

Paukščiai. Prie Šventosios upės užtvankos ties Anykščiais ir prie Šventosios upės užtvankos ties Kavarsku Aukštaitijos saugomų teritorijų direkcijos ekologė suskaičiavo 393 žiemojančius vandens paukščius: daugiausia buvo didžiųjų ančių, pastebėta ir didžiųjų dančiasnapių, baltųjų garnių, pamatytas ir vienas pilkasis garnys.

Kortelė. Anykštėno kortelės veikimui užtikrinti ir plėtrai šiais metais iš Anykščių rajono savivaldybės biudžeto numatyta skirti 6 tūkst. 611 Eur. Pernai kortelės veikimu bei jos plėtra už 8 tūkst. Eur rūpinosi Anykščių turizmo ir verslo informacijos centras.

Pratybos. Vasario 1–2 ir 21–23 dienomis Anykščių rajone planuojamos vykdyti Lietuvos kariuomenės Krašto apsaugos savanorių pajėgų Vyčio apygardos 5-osios rinktinės 505 pėstininkų kuopos pratybos.

Apribojimai. Iki balandžio 15 d. svorio apribojimai galios Svėdasų seniūnijos kelyje Drobčiūnai–Netikiškiai bei Daujočių kelyje. Troškūnų seniūnijoje ribojimai įvesti privažiuojamame kelyje prie Kaupiniškių kaimo, nuo kelio Anykščiai–Panevėžys, taip pat kelyje prie gyvenamųjų namų Kaupiniškių kaime ir privažiuojamame kelyje nuo kelio Surdegis–Žviliūnai.

Strategija. Sausio 30 dieną vykusiame posėdyje Anykščių rajono taryba nepritarė Anykščių rajono savivaldybės 2025–2027 metų Anykščių rajono savivaldybės strateginiam planui. Plačiau – laikraštyje „Anykšta“.

Naujai buriamą chorą gaubia paslaptys

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

Sklinda kalbos, kad puikų balsą turintis Anykščių rajono meras Kęstutis Tubis įsiliejęs į profesionalaus Anykščių rajono choro gretas. Šilalės Vlado Statkevičiaus muziejaus nuotr.

Anykštėnus vienijantį profesionalų Anykščių rajono savivaldybės chorą suburti sumanęs Pasaulio anykštėnų bendrijos (PAB) kūrybos centro kuratorius Julius Jakubėnas norėtų, kad apie šį chorą būtų kuo mažiau informacijos – Anykščių rajono tarybos kolegijai choro idėja pristatyta už uždarų durų, o šią idėją paviešinęs Anykščių rajono tarybos narys, konservatorius Šarūnas Grigonis pavadintas „neatsargiai pasielgusiu politiku“. Idėjos autorius taip pat nelinkęs atskleisti, kas stos už naujojo choro vairo.

Savivaldybės choro išlaikymas savivaldybės biudžetui kainuos 60 tūkstančių eurų per metus.

Iki šiol kiti mieste veikiantys ar veikę chorai apie tokius pinigus galėjo tik pasvajoti – pinigų savivaldybė nesurado net du kartus Dainų šventėse Anykščių kraštui atstovavusiam Anykščių meno mokyklos mokytojos, respublikinio akordeonistų festivalio organizatorės Ritos Uturytės suburtam moterų chorui.

9 psl.

Gražinos Šmigelskienės nepavyko pašalinti iš rajono Kultūros tarybos

Vakar, sausio 30-ąją, Anykščių rajono tarybos posėdyje su trenksmu žlugo Anykščių rajono savivaldybės mero, Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos atstovo Kęstučio Tubio planas iš rajono Kultūros tarybos pašalinti „Anykštos“ leidinių vyriausiąją redaktorę Gražiną Šmigelskienę. Tarybos projektas sulaukė vos 5-ių „valstiečių“ palaikymo.

17 Tarybos narių balsavo prieš, 2 (socialdemokratas Virgaudas Puodžiukas ir „valstietė“ Rita Juodiškienė) susilaikė.

Sprendimą dėl „Anykštos“ leidinių vyriausiosios redaktorės Gražinos Šmigelskienės pašalinimo iš Anykščių rajono kultūros tarybos pristatė savivaldybės administracijos Kultūros ir turizmo skyriaus vedėja Inga Eidrigevičienė.

Apie situaciją dėl Kultūros tarybos nuomones išsakė meras Kęstutis Tubis, vicemeras Dainius Žiogelis, administracijos direktorė Jurgita Baniienė. Tik vicemerė Audronė Savickienė (viduryje) šiuo klausimu nekalbėjo.

6 psl.

???

Kurią Anykščių vietą ir kodėl pirmiausia parodytumėte svečiui, kuris dar niekada nebuvo mūsų mieste?

Indrė ŠILIAUSKAITĖ:

Aš visuomet visus svečius veduosi pasivaikščioti kai-riuotu Šventosios upės sveikatingumo taku. Parodau, kad mūsų pliažai Palangai nenusileidžia ir kad iškart gali patekti į šilę, pasivaikščioti ir jo takais. Kitoje pusėje nuo didžiojo tilto vaikstant parodau visus šaltinius, na, ir mūsų „Eifelio bokštą“ – siauruko didįjį geležinį tiltą. Visiems palieka įspūdį.

Jolanta TUSKENYTĖ:

Laimės žiburys, tai magiški žodžiai ir sveikata, nes niekas nenori pavirsti akmeniu...

Judėjimas jėga ir ypač aukštytyn...

Saulius RASALAS:

Aš tai rodau gaidį ant univer-mago.

Darius JUKNIUS:

Tautodailininko Stanislovo Petraškos akmens tapybos parodą. Unikalu, nepakartojama.

(Pagal „Anykštos“ FB. Kalba netaisyta.)

Savivaldybės kvapas netapo populiaria preke

Pernai prieš Kalėdas pradėta prekyba Anykščių rajono savivaldybės užsakymu už 10 tūkstančių eurų sukurtu savivaldybės kvapu vyksta vangiai. Šiuo kvapu prekiaujančiam Anykščių menų inkubatoriui – menų studijai per kalėdinį laikotarpį pavyko parduoti vos penkis savivaldybės kvapo buteliukus, o Anykščių turizmo ir verslo informacijos centras (TVIC) apie kvapo pardavimus apskritai nutyli.

Anykščių turizmo ir verslo informacijos centro direktorius Udris Armalis sakė, kad užklausų apie parduodamą savivaldybės kvapą įstaiga sulaukė.

„Anykštos“ pakalbintas savivaldybės kvapą pardavinėjančio Anykščių TVIC'o direktorius Udris Armalis sakė, kad norinčiųjų įsigyti savivaldybės kvapą yra.

„Norinčiųjų pirkt užklausų yra. Manau, kad viskas yra gerai ir viskas puiku“, – sakė U. Armalis.

Pasiteiravus, kaip pats vertina savivaldybės kvapo gamas, U. Armalis atsakė: „Žinokit, man su kvapu labai sunku. Aš nesu kvapų mėgėjas.“

Tuo metu Anykščių menų inkubatoriaus – menų studijos direktorė Daiva Perevičienė sakė, kad savivaldybės kvapo įstaiga parduoti jau nebeturi – yra parduoti visi penki turėti kvapo buteliukai. Įstaiga savivaldybės kvapo žada užsisakyti papildomai.

„Manau, kai vasarą bus daugiau lankytojų, bus didesni pardavimai“, – vylėsi D. Perevičienė.

Beje, menų inkubatorius turi savo internetinę parduotuvę, tačiau joje savivaldybės kvapas nebuvo pardavinėjamas.

„Internete prekiauti kvapais labai sudėtinga. Nes žmogus vis tiek turi tą kvapą pajauti – kaip jis nusipirks, nežinodamas kvapo?“ – retoriškai klausė D. Perevičienė.

Pasiteiravus, kaip pati vertina savivaldybės kvapo gamas, D. Perevičienė jį gyrė: „Man jis... Kvapas... Geras kvapas namų. Turim mėginuką, tai kai

Anykščių menų inkubatoriaus – menų studijos direktorė Daiva Perevičienė sakė, kad įstaigai pavyko parduoti visus penkis turėtus savivaldybės kvapo buteliukus.

jį papurškiam, kvapas ilgai laikosi patalpoj.“

100 ml savivaldybės kvapo buteliukas kainuoja beveik 40 Eur. Su savivaldybės kvapu taip pat pagaminta ir kvapnių sojų vaško žvakių, kurių kainą panaši, kaip ir savivaldybės kvapo. Komplektas, į kurį įeina savivaldybės kvapas ir žvakė, kainuoja beveik 90 Eur.

Anykščių rajono savivaldybės administracijos direktorė Jurgita Baniienė „Anykštai“ paaiškino, kodėl reprezentaciniams tikslams užsakytas savivaldybės kvapas atsirado ir prekyboje.

„Savivaldybės administracija kvapus įsigijo tam, kad galėtų naudoti kaip reprezentacines dovanas. Mūsų pavaldžios įstaigos tuos kvapus įsigijo tam, kad galėtų jais prekiauti ir juos

galėtų įsigyti visi norintys. Tiek Anykščių TVIC'as, tiek menų inkubatorius turi savo parduotuves, kuriose prekiauja įvairiais suvenyrais ir prekėmis, reprezentuojančiomis Anykščių kraštą. Savivaldybės administracija tų kvapų nepardavinėja“, – sakė savivaldybės administracijos direktorė J. Baniienė.

Ji sakė, kad savivaldybei pavaldžios įstaigos įsigijo iš kvapą sukūrusios mažosios bendrijos „Maeler“.

„Jos kvapus įsigijo iš tos pačios įmonės, su kuria mes esame pasirašę konfidencialumo sutartį ir toje sutartyje numatyta, kad bet kas tokio kvapo iš tos įmonės neišigys, o tuos kvapus gali įsigyti ir toliau pardavinėti mūsų pavaldžios įstaigos“, – sakė J. Baniienė.

Savivaldybės kvapą iš Kaune veikiančios mažosios bendrijos „Maeler“, pasak J. Baniienės, perka pačios savivaldybei pavaldžios įstaigos.

Priminsime, kad kilus visuomenės susidomėjimui ir net pasipiktinimui, kad savivaldybė biudžeto lėšas naudoja kvapų pirkimui, savivaldybės administracijos direktorė J. Baniienė žadėjo surengti spaudos konferenciją, kurioje minimas kvapas bus pristatytas.

Spaudos konferencija nesurengta, tačiau kvapas visuomenei keletą valandų darbo dienos valandomis buvo pristatinėjamas Anykščių kultūros centro fojė.

Informaciniame lapelyje apie savivaldybės kvapą nurodoma, kad „Anykščių šilėlio, Puntuko ir Šventosios upės įkvėptas ir užburiantis Anykščių krašto kvapas“ yra sukurtas iš trijų natų. Viršutinėje natoje – bergamotė, apelsinas ir citrina, vidurinėje – granatai ir neroli, o apatinėje – rozmarinas, eglių spygliai, kadagių uogos bei kedras.“

UAB „Anykščių šiluma“ informacija

Patvirtinta vasario mėnesio šilumos ir karšto vandens kaina.

Šilumos kaina su pridėtinės vertės mokesčiu:

gyventojams – 9,10 ct/kWh

juridiniams asmenims – 10,10 ct/kWh

Karšto vandens kaina su pridėtinės vertės mokesčiu:

gyventojams – 10,98 Eur/m³

juridiniams asmenims – 12,18 Eur/m³

savaitės citatos

Jei būtų, tai būtų

Julius JAKUBĖNAS, režisierius, apie savivaldybės chorą:

„Tada susidėliojom planą, kas būtų, jeigu būtų, viską susirašėm, kad kuo realiau imituotume situaciją dar jos neįgyvendinę ir svajojam apie toki chorą.“

Kitais žodžiais – buhalterija

Vygantas ŠLIŽYS, verslininkas, Anykščių rajono savivaldybės tarybos narys, apie praėjusius metus savivaldybėje:

„Visi eiliniai sprendimai – tam pakelt, tam nuimt, tam pridėt.“

...ir duris koja atsidarius

Zina PAŠKEVIČIENĖ, „Lietuvos ryto“ žurnalistė, apie naująją Anykščių rajono savivaldybės informacijos rinkimo ir skelbimo tvarką:

„Ir dabar, kai aš atvažiuosiu į Anykščius, ko gero, greitai atvažiuosiu – pas jus ten kažkokį chorą kuria, – tai tikrai jokių klausimų nesiūsiu ir nieko nelauksiu.“

Tai giria ar bara?

Audrius VASILIAUSKAS, gydytojas, Anykščių rajono savivaldybės tarybos narys, „Anykštos“ vyriausiajai redaktorei Gražinai Šmigelskieni:

„Jūs esate puiki plunksnos valdytoja, mokate per žodį apglostyti ir mokate sukurti intrigą. Kitą kartą mokate ir kaip sakant pabarti.“

Va čia tai tikra reklama!

Udris ARMALIS, Anykščių turizmo ir verslo informacijos centro direktorius, apie parduodamą Anykščių kvapą:

„Žinokit, man su kvapu labai sunku. Aš nesu kvapų mėgėjas.“

Balsas į tyrus nenuėjo

Sonata VERŠELIENĖ, Anykščių rajono savivaldybės tarybos narė, apie norą iš Kultūros tarybos pašalinti „Anykštos“ vyriausiąją redaktorę Gražiną Šmigelskienę:

„Aš Jūsų labai atsiprašau, jeigu niekas neatsiprašė, man labai gėda, kad vystosi tokia situacija.“

Skirmantas Malinauskas: „Tokia tvarka sudaro sąlygas piktnaudžiauti, nuslėpti svarbią informaciją“

Komentaro apie Anykščių rajono savivaldybės administracijos informacijos pateikimo tvarką nuomonės paklausėme vieno žymiausių Lietuvos tinklaraštininkų, „YouTube“ kanalo „Tiesa yra svarbu“ kūrėjo Skirmanto MALINAUSKO.

Pateikiame S. Malinausko komentarą:

„Politikams galioja aukščiausias skaidrumo ir viešumo standartas. Tai asmenys, kurie į darbą priimti rinkėjų, kuriems atlyginimas mokamas iš biudžeto, kurie laikinai disponuoja valstybės turtu.

Bet koks bandymas riboti visuomenės teisę žinoti, sukurti dirbtines kliūtis žurnalistams, sudaryti galimybę iš viso neatsakinėti į klausimus ne tik prasilenkia su moralės normomis, bet ir su įstatymais.

Anykščių meras, kuris pats trynė teismo suolą, turėtų tai puikiai žinoti. Akivaizdu, kad naujoji tvarka apsunkins vi-

suomenės atstovams galimybę gauti informaciją, o kai kuriais atvejais tai taps iš viso neįmanoma.

Itin daug įgaliojimų suteikiama už viešus pinigus samdomiems komunikacijos specialistams, į kuriuos žiūrima kaip į politikų ir valdininkų interesų aptarnautojus, nors jie pirmiausia turi rūpintis žiniasklaidos ir visuomenės poreikiais.

Tokia tvarka sudaro sąlygas piktnaudžiauti, nuslėpti svarbią informaciją, bendradarbiauti tik su tomis žiniasklaidos priemonėmis, kurios apie merą ir tarybą rašo teigiamai.

Akivaizdu, kad naujoji tvarka apsunkins visuomenės atstovams galimybę gauti informaciją, sako tinklaraštininkas Skirmantas Malinauskas.

Arno STRUMILOŠ/BNS nuotr.

Tuo pat metu žurnalistai, kurie kritikuoja valdžią (o tai ir yra bet kurio žurnalistų dar-

bas), gali būti labai lengvai atribojami nuo informacijos ar net iš viso neįleidžiami į

savivaldybę.

Tai ydinga ir keistina praktika.“

-ANYKŠTA

Net dėl girto valdininko filmavimo reiktų derinti vizitą

Apie naują Anykščių rajono savivaldybės oficialios informacijos surinkimo ir skelbimo tvarką viešosios informacijos rengėjams ir skleidėjams nuomonės paklausėme „Lietuvos ryto“ televizijos žurnalistės Zinos PAŠKEVIČIENĖS. Ji Anykščių valdžią lygino su Baltarusijos.

„Vienareikšmiškai manau, kad nauja Anykščių valdžios informacijos pateikimo tvarka yra trukdymas rinkti informaciją. Visuomenės informavimo įstatymo pažeidimas, kuris mus, žurnalistus, įgalioja rinkti ir pateikti informaciją visuomenei. Todėl tai yra antidemokratiška ir tai yra grėsmė laisvam žodžiui.

Šiais laikais, kai pasaulis toks greitas ir visi mes taip skubame, yra stabdomas žurnalistų operatyvumas, pranešant visuomenei žinią. Ir toks stabdymas nepateisinamas. Negali būti jokių draudimų, nes draudimai iš karto primena šalia esančias diktatūrines valstybes: Baltarusiją ir Rusiją. Ar šito siekia tautos rinkta Anykščių valdžia, paskirtoji direktorė ir visi patarėjai? Galų gale, kodėl tyli Tarybos nariai? Kodėl

jie sutinka? Juk jie ateina ir jie sprendžia kažkokius rajonui būdingus dalykus. Juk dabar valdžios sprendimai bus suderinti, bus nudailinti, „apčiulpti“ ir tik tada išmesti į viešumą, kaip koks kaulas žmonėms. Kas tai yra? Visą laiką bus pateikiama tik teigiama informacija, kaip jie gerai dirba. Ir viskas. Jeigu nori tokios viešos opinijos, tegul visa ta Anykščių savivaldybė kraustosi už sienos į Baltarusiją ir tegul ten dirba. Jeigu tokių dalykų trokšta, ten jų troškimai bus patenkinti.

Pirmiausia aš niekur nematau žurnalistų sąjungos reakcijos, kuri turi ginti žurnalistų laisvą žodį. Kuo jie užsiima? Seminariukus rengia už kažkokių fondų pinigus. Jeigu mes tylėsime, jeigu mes leisime save taip triušškinti, tai taip bus ir toliau.

Aš dabar dirbu televizijoje ir, tarkim, aš sužinau, kad Anykščių savivaldybėje yra, sakykim, kažkoks pažeidimas, sakykim, atėjo neblaivus valdininkas ir aš turiu su jūsų direktore susiderinti, ar man leis atvažiuoti, ar ne? Iki kokio mes absurdo prieisime? Mėgstu sakyti, už ką mes kovojame? Už ką stovėjome susikibę Baltijos kelyje ir ko tikėjomes? Čia grimasos.

Ir dabar kai aš atvažiuosiu į Anykščius, ko gero, greitai važiuosiu, pas jus ten kažkokį chorą kuria, tai tikrai jokių klausimų nesiūsiu ir nieko nelauksiu. Jeigu manęs neįleis, tada jau žinosiu, ką prie tų savivaldybės durų daryti.

Yra tokia galimybė, kad jeigu savivaldybė yra įsirengusi vieną langelį, tai gali užsirakinti duris. Tai dabar Šiauliuose, Panevėžyje, aišku, ir Kaune užrakintos savivaldybių durys. Nuo ko mes užsirakiname? Nuo rinkėjų? Ką jūs ten veikiate viduje užsirakinę? Pas mus Panevėžyje tu negali įeiti nesuderinęs. Nueini ir tavęs klausia – ar Jūs suderinusi vizitą? Paskambina

„Lietuvos ryto“ televizijos žurnalistė Zina Paškevičienė mano, kad informacijos pateikimo ribojimas yra reikalingas tik tam, kad rajono valdžia prieš gyventojus pasirodytų, jog ji dirba nepriekaištingai.

Tomo BARANAUSKO nuotr.

dar, atsiklausia. Man kraujas stingsta gyslose. Aš nesuprantu.

Sovietmečiu mano mama buvo deputatė, tai buvo parašyta ant jos kortelės: „deputatas – liaudies tarnas.“ Tai perfravus reikia pasakyti – tarybos narys yra tautos tarnas. Ir jūsų

meras, ir administracijos direktorė turi nepamiršti, kad jie laikini. Baigsis kadencija, nueis ir bus pamiršti, o „Anykšta“ visada išliks“, – sakė „Lietuvos ryto“ televizijos žurnalistė Z. Paškevičienė.

-ANYKŠTA

ANYKŠTA

AUKŠTAITISKAS formatas
ŽURNALAS UTENAI, ANYKŠČIAMS, MOLĖTAMS IR...

Užsakant prenumeratą Perlo terminale prašome su savimi turėti šį brūkšninį kodą.

Perlas

2024-ieji metai anykštėnų akimis

Svarbu, su kuo lyginsi...

Domantas MAKASKAS,
UAB „Litmer“ direktorius:

„Klientų nuotaikos ir lūkesčiai neaiškūs, kartais optimis-

tiniai, kartais pesimistiniai. Net nežinau, kaip apibendrinti metus... Nėra, kad jie mums buvo baisiai tragiškai blogi, bet bendra situacija tokia, kad po kaž-

kokio pakilimo ateina toks šiek tiek sunkesnis laikotarpis. Klientas, galutinis vartotojas, jautė ir didesnes palūkanų maržas, ir svyravimus rinkoje, ir jis buvo atsargesnis. Ir geopolitinių dalykų baimė prie to prisidėjo. Įdomūs metai buvo.

Kietu kuru, mediena prekybame visoje Europoje. Vartotojų elgsenai globalūs procesai atsiliepia, o tai atsiliepia ir mums. Atsimenate, kokios kainos buvo 2022-aisiais? Buvo kosmosas.

Turėjome tokių klientų Europoje, kurie sakė, jog bando tiek pakelti kainas, kad nebepirktų. Jie pradėjo pardavinėti prekių daugiau nei gali nusipirkti, bet nenorėjo išjunginėti internetinių parduotuvių, ir ką jie darė? Kėlė kainas, kad stabdytų pardavimus. Bet pardavimai nestojo ir žmonės rugsėjį, spalį, tarkim, kokioje Danijoje pama-

tė, kad už toną briketų prašoma tūkstančio eurų. Jie pagalvojo: „Velnias, gal ir daugoka, galbūt galime investuoti į kažkokius kitokius, alternatyvius šildymo sprendimus“. Ir ta didelė kaina, finale, atsiliepė vartojimui kitais metais.

Dabar sakome, kad kaina yra labai maža, bet iš esmės svarbu, su kuo lyginsi.

Lyginant su 2022 metais, labai maža, bet lyginkim su 2020 metais, ir ji bus labai didelė. Visi gamintojai dabar skundžiasi, kad jų pelno marža yra susitraukusi, ir netgi dirba visi į nuostolį ir sako: „Kainos vis tiek žemyn nekris“. Bet po tų, labai gerų 2022 metų, kai visi matė, kad tą kietą kurą galima parduoti už bet kiek, pasidarė labai daug gamintojų ir Europoje rinka dabar yra perpildyta, ir kaina šiuo metu važiuoja

žemyn.

Prie to prisideda ir vartotojų įpročiai, ir vartotojų lūkesčiai. Jie, kai mato kainą, važiuojančią žemyn, supranta, kad jiems nereikia pirkti kuro į priekį pusei metų. Jie perka kitai savaitei, nes tiki, kad už savaitės pirsks dar pigiau.

Kokie buvo Anykščiai 2024-aisiais? Anykščiai man patinka. Kai susilaukėm vaikų, grįžome į Anykščius gyventi. Ir aš, ir žmona – anykštėnai, čia baigė mokyklas. Dabar gyvename Liūdiškių kaime.

Mums čia patinka: miestelis gražus ramus, vaikai turi užsiėmimų. Nemanau, kad Lietuvoje rasčiau geresnę vietą gyventi. Kai viskas yra gerai, žmonės nesidžiaugia, o tik piktinasi, kai kažkas būna blogai. Mūsų poreikiams, mūsų šeimai Anykščiai tinka.“

pastabos parašėse

Kalba ir kaip susikalbėti – misija įmanoma?

Ričardas BANYŠ,
Viešintų Šv. arkangelo Mykolo
parapijos klebonas

Gerai žinoma vaikų ligų gydytoja Indrė Plėštytė-Alminė prieš kurį laiką pareiškė, kad daugiau rusų kalba pacientų Lietuvoje nekonsultuos. Žinoma, kaip ir reikėjo tikėtis, gydytoja susilaukė nemažai dėmesio, tai pat ir užgauliojimų, net grasinimų. Kad ir kaip ten būtų, toks gydytojos sprendimas man asmeniškai davė nemažai medžiagos pamąstymui.

Prisipažinsiu: nesu didelis lietuvių kalbos stiliaus ir gramatikos žinovas, nes darau visokių klaidų, tačiau mano gimtoji kalba man yra šventa ir be galo mylima. Todėl stengiuosi kalbėti lietuviškai, nors gal ne visada žinodamas, kurioje žodžio vietoje padėti kirtį ar pavartoti teisingą linksnį. O kur dar mūsų tarmių grožis ir originalumas? Juk tarmės daugumai iš mūsų, ypač kurie gimėme ir užaugome kaime, tai lyg pirmoji kalba, esanti šalia oficialiosios. Gaila, kad kai kas mano, kad kalbėti tarmiškai – tai pasirodyti neišsilavinusiu. Tačiau dar nebuvo taip, kad

tarmė pakenktų kažkieno išsilavinimui. Išsilavinimui gali pakenkti tik blogos žodinės intencijos, nukreiptos prieš kitus, prieš kitaip galvojančius, kalbančius. Išsilavinimui kenkia ir bandymai kitiems nurodinėti, ką ir kaip kiti turi kalbėti. Taigi, šalia mūsų socialinio gyvenimo konfliktinių situacijų ar nesusipratimų, kalbos reikalas nėra nustumtas į paraštes, ypač jei tai liečia valstybinę ar vietinę kalbą ir jos akistatą su kitomis kalbomis.

Iš karto užduodu sau ir kitiems klausimą: ar tokie nesusipratimai su svetima ir gimtąja kalba gali būti, pavyzdžiui, Italijoje, Vokietijoje arba Prancūzijoje ar net Jungtinėje Karalystėje? Vargu. Nebent su labai mažomis išimtimis. Ten su mano minėtų šalių teritorijose gyvenančiais kitakalbiais vietiniais žmonėmis nedaro pataikaujančių ceremonijų: nebando sudaryti sąlygų, kad kitakalbiai kalbėtų tik sava kalba, bet sudaro sąlygas ir net reikalavimus, kad visi, kurie atvyksta į tas šalis, kuo greičiau išmoktų vietinę kalbą. Man teko tą padaryti irgi labai greitai, nieko nelaukiant, nes turėjau Italijoje gyventi, dirbti ir auklėti vietos jaunimą, bendrauti su žmonėmis ir mokytis. Mokslas man, kaip užsieniečiui, buvo tik italų kalba. Lietuvoje, kadangi pas mus yra nesveikas pataikavimas tam tikrai užsieniečių daliai (ypač anglakalbių pasauliui), universitetinės paskaitos užsieniečiams vyksta anglų kalba. Man tai

atrodo keista. Sakysite, kad lietuvių kalba yra sunki?

Žinoma. Bet italų ar prancūzų kalbos ne mažiau sunkesnės, tačiau užsienio studentai jas kažkaip išmoka. Svarbu, kad viena ar kita kalba nebūtų dviejų ar kelių ideologijų susipriešinimo įrankiu, kaip dabar matosi su rusų kalba. Dabar viešai prabilti rusiškai – tai rizikuoti, bet keiktis rusiškai dar daugumas labai mėgsta...

Rusų kalba yra labai graži, melodinga. Tai kalba, kuria kalbėjo Rusijos poetai, filosofai, rašytojai, kompozitoriai. Šia kalba kalbėjo ir tie, kurie labai mylėjo lietuvius ir gynė Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę (A. Sacharovas ir S. Kovaliovas). Tai ne vien V. Putino kalba, kaip ir vokiečių kalba nėra vien A. Hitlerio.

Bet rusakalbiai ar kitų slavų tautų žmonės, atvažiuavę į Lietuvą nuo neatmenamų laikų ar prieš kelerius ir daugiau metų, privalėtų kalbėti ne tik rusų, bet ir valstybine – lietuvių – kalba. Bet kur tau tie nuo senovės gyvenantys slavų tautų atstovai kalbės, jei susirenka keturi lietuviai ir vienas ukrainietis ar rusas, tai pasitaiko, kad visi kalba tik rusiškai (tarybinių laikų mada, dar pasitaikanti ir dabarties laikais). O juk kalbėdamas lietuvių kalba, Lietuvoje gyvenantis užsieniečiai kitatautis turi puikią galimybę parodyti pagarbą Lietuvai, kuri svetingai priėmė, suteikdama galimybę čia gyventi, dirbti ir jaustis vietinės visuomenės žmogumi.

Žinoma, teko sutikti nemažai mūsų vietinių rusų, gudų ar ukrainiečių, kurie labai gražiai kalba lietuviškai, nes myli Lietuvą. Mano Svėdasuose kažkada gyveno nemažai rusų. Visi jie puikiai kalbėjo lietuviškai. Valstybinės (vietinės) kalbos klausime ir jo problemoje išimtis gali būti taikoma neseniai į Lietuvą atvykusiems svetimšaliams, planuojantiems Lietuvoje įsikurti ir gyventi ilgesnį laiką. Tada tikrai pradžioje su tokiais žmonėmis reikėtų susikalbėti bet kokia kalba, kad tik būtų kuo mažiau abipusių nemalonių ar sunkumų. Kažkada mano studentai manęs yra paklausę, ar lengvai išmokau italų kalbą. Atsakiau, kad bet kokią kalbą lengvai išmoksčiau, jei pirmiau pamilsčiau tą žemę, ant kurios stovi jūsų kojos.

Kalbos problema yra ne vien su rusų kalba. Štai televizorių ekranuose labai dažnai matosi visokios garsenybės iš Italijos (vardų neminėsiu), Lietuvoje gyvenančios jau ne vienerius metus. Aš nesuprantu mūsų vietinių žmonių, kurie toleruoja tų mūsų televizinių „žvaigždučių“ iš užsienio „šliapt-tiapt“ lietuvių kalbos stilių, bet nereikalauja (net nepataiso) iš viešai kalbančiųjų, kad jie dėtų kuo daugiau pastangų geriau išmokti lietuvių kalbą. Jei tiems užsieniečiams niekas nepasakys nuoširdžiai, kad jie turi taisykliau lietuviškai kalbėti, tai ir toliau žiūrovai galės šaipytis iš visokių juokingai tariamų lietuviškų žodžių, tarsi mūsų kalba priklausytų

juokdarių tautybei ir būtų juokelių objektu. Jei aš Italijoje taip būčiau kalbėjęs, kaip čia Lietuvoje „lietuviškai“ kalba kai kurios „įžymybės“ iš Italijos, tai nuo italų kiekvieną dieną gaučiau po kelis niukusus (teko ir gauti...). Todėl būdavau labai dėkingas vietos italams už kalbines pastabas bei pagalbą kuo gražiau ir taisykliau kalbėti itališkai. Žinoma, užsieniečio akcentas visada lieka, pastangos – taip pat. O dedant tas nuoširdžias pastangas ir ištariant žodį bet kokia kalba, pikti žodžiai, kandžios replikos, užgaulios frazės tegu užleidžia vietą kultūrai ir jos pagarbai. Nes kiekviena kalba yra skirta ne griauti ar skaldyti, o komunikuoti, vienyti, nes tokia yra antgamtinė ir pirminė kalbos prigimtis.

Kai išgirstu, kad lietuvių kalba kai kuriuose pasaulio universitetuose turi savo vertę, ją pajuntant, kada ši kalba yra studijuojama ir analizuojama, pajaučiu savo viduje orumą, pripildytą džiugesio. Tarsi viduje kažkas lietuviško atsinaujina, atsigauna, prisikelia. Teisingai sako mūsų kalbos patriarchas Jonas Jablonskis: „Kalboje tauta pasisako, kas esanti, ko verta. Tautos kalboje yra išdėta visa jos prigimtis – istorija, būdo ypatybės, siela, dvasia“.

Labai norėčiau, kad mūsų gimtoji kalba niekada netaptų Lietuvoje antrarūšė ar net svetima, nuolaidžiauojant ne tik rusų, bet ir anglų kalbai. Juk gimtoji kalba yra viena. Kaip viena yra motina.

Vienintelio ir nepakartojamo molo įkvėpta paroda

Sigita PIVORIENĖ
sigita.p@anyksta.lt

Nuo gruodžio 16 dienos Anykščių kultūros centre veikia anykštėno menininko, architekto dizainerio Kęstučio Indriūno fotografijos paroda „Molas“, kurioje eksponuojamos fotografijos, įkvėptos Šventosios pietinio molo.

Fotografijų parodą K. Indriūnas surengė antrą kartą.

Menininko Kęstučio Indriūno parodoje „Molas“ – penkiolika didžiulių nuotraukų. Paroda unikali tuo, kad joje užfiksuotas vienas vienintelis objektas.

Sužavėjo daugialypiškumas

„Molas patraukė mano dėmesį dėl to, kad tai yra vienintelis toks objektas Lietuvoje, turbūt – ir Pabaltijyje. Jau seniai buvo kilusi mintis prie jo nuvažiuoti ir nufotografuoti, bet tik šią vasarą prisiruošiau tai padaryti, – apie vienintelį savo parodos objektą pasakojo K. Indriūnas. – O padarydamas parodą norėjau parodyti, koks tai grožis: toji medžiagų dermė – medis, akmuo, surūdijęs metalas – šios kompozicijos man labai gražios. Noriu parodyti, kad prie jūros yra ne tik saulėlydžiai, bet ir toks nuostabus objektas. Po tą tiltą vaikščiojau dvi valandas, ėjau akmenimis iki pat jūros. Kiekvienas žingsnis – vis naujas kadras. Dėl to ir paroda tokia – vieno vienintelio molo.“

Nuotraukos – neredaguotos

Visas nuotraukas menininkas teigė padaręs per vieną dieną, o molą fotografavo ne fotoaparatu, bet telefonu: sako, taip paprasčiau, nei neštis didžiulį fotoaparatą, jį saugoti, kad neiškristų į vandenį, ir galima parodyti, kokios yra šiuolaikinių telefonų galimybės.

„Kadangi daug fotografuoju telefonu, šovė mintis parodyti, ką galima padaryti. Fotografuoju gamtą, objektus. Žmonių nefotografuoju – gal nemoku, o gal – daugiau nenoriu.“

Man atrodo, kad šios fotografijos visai neblogai pavyko. Kadangi esu baigęs Dailės aka-

demiją, man labai svarbu kompozicija, į ką dažnas fotografijoje nekreipia dėmesio – jiems svarbiau efektai. Nenaudoju jokio „fotošopo“, absoliučiai nieko, tik pakadavau. Eksponuoju penkiolika didelių nuotraukų, jos yra 120x80 cm dydžio. Specialiai dariau dideles, nes jos padaro visai kitokį įspūdį. Nuotraukas, beje, galima ir įsigyti – puikiai tiktų interjeruose. Yra ir spalvotų, yra ir juodai baltų“, – sakė K. Indriūnas, pirmąją savo fotografijų parodą, kuri buvo eksponuojama Anykščių Koplyčioje, parengęs maždaug prieš penkiolika metų.

Parodos tampa tradicija

K. Indriūnas sakė, jog padaryti savo darbų – tapybos, fotografijos – parodą Anykščiuose di-

džiųjų švenčių metu jau tampa tradicija. Paroda „Molas“ – jau trečioji, atidaryta šiuo šventiniu laikotarpiu.

„Dabar tapau, taip pat fotografuoju. Kitais metais irgi planuoju kažką paruošti. Tai tikriausiai bus tapybos darbų paroda, o gal – ir fotografijos. Žiūrėsiu, kokie atsiliepimai bus apie šią.“

Daug fotografuoju Anykščius. Jei suspėsiu, kitais metais bus tapyba apie Anykščius, o jei ne – darysiu fotografiją ir pavadinimas bus „Kurortas A“, – planais dalijosi dailininkas, architektas dizaineris, šiuo metu daugiausia dėmesio skiriantis tapybai.

„Visą savo nugyventą gyvenimą projektavau baldus, interjerus, architektūrą. Dabar kitas etapas. Nuo architektūros visai

nutolau, nes pasidarė nebeįdomu – kiekvienas užsakovas yra geresnis, nei architektas – viską išmano, žino. Žmonės samdo architektą, kad nubraižytų tokį namą, kokį sugalvojo, o iš tikrųjų turėtų būti atvirkščiai: samdai architektą, kad jis suprojektuotų namą. Dabar įdomu tapyti ir fotografuoti. Kartais padarau paveikslukus iš surūdijusių vinių. Pačią pirmąją parodą dažniausiai surengiu Anykščiuose – esu anykštėnas ir noriu, kad žmonės pamatytų, ką darau“, – sakė K. Indriūnas.

Atranda vis naujų sričių

K. Indriūnas – architektas dizaineris ir menininkas, Anykščių rajono savivaldybės tarybos narys. Jis kilęs iš Kauno, bet

gyvena ir kuria Anykščiuose. Baigęs Vilniaus dailės akademijos Kauno fakultetą, jis ne tik kūrė architektūros ir dizaino projektus, bet ir aktyviai dalyvavo meno parodose, kuriose pristatė savo grafikos ir pastelės kūrinius. Pastaraisiais metais Kęstutis atrado fotografiją kaip dar vieną kūrybos sritį.

K. Indriūnas net du kartus nupatė savamokslio tautodailininko Rimanto Idzelio iš medžio drožtų penkiolika stacijų, norėdamas atkreipti valdžios dėmesį į itin prastą jų būklę ir skubiai stacijas restauruoti. Vieną kartą K. Indriūnas stacijas tapė tiksliai atkartodamas tautodailininko darbą, kitą – interpretuodamas savaip.

Paroda „Molas“ veiks iki 2025 metų kovo 1 dienos.

Molą Kęstutis Indriūnas fotografavo telefonu ir jų neredagavo – sako, kad jam svarbiausia kompozicija, o ne efektai.

Menininko Kęstučio INDRIŪNO nuotr.

Naujai buriamą chorą gaubia paslaptys

Pasaulio anykštėnų bendrijos kūrybos centro kuratorius Julius Jakubėnas tiki, kad naujai įsteigtas choras gali suvienyti anykštėnus.

(Atkelta iš 1 psl.)

Idėją pristatė posėdyje už uždary durų

Pasklidus kalboms, kad Anykščių rajono savivaldybės choras jau repetuoja, „Anykštos“ pakalbintas PAB kūrybos centro kuratorius J. Jakubėnas tai neigė bei tikino, kad tai kol kas yra tik svajonė.

„Nieks čia niekur dar nerepetuoja, čia dar tik yra idėja, kurią tikrai atnešiau. Pasvarstėm, galbūt būtų „faina“, jei toks choras būtų. Tada susidėliojom planą, kas būtų, jeigu būtų, viską susirašėm, kad kuo realiau imituotume situaciją dar jos neįgyvendinę ir svajojam apie tokį chorą“, – sakė J. Jakubėnas.

Idėja Anykščiuose suburti profesionalų chorą, pasak J. Jakubėno, gimė jau seniai, tačiau ji ilgai nebuvo viešinama.

„Laikėm liežuvį už dantų, kadangi yra krūva diplomatinio reikalų, krūva žingsnių, kuriuos dar reikia įvertinti. Tai – visos grėsmės, visi ligoninių poreikiai, visų socialinių luomų niuansai. Norisi nenuskriausti nieko, niekam nepakenkti ir išspausti iš to reikalo maksimalias naudas“, – kalbėjo J. Jakubėnas.

Choro idėja už uždary durų pristatyta sausio mėnesį vykusiam Anykščių rajono tarybos kolegijos posėdyje.

„Čia kol kas buvo politinės valios išraiška, kad tikrai tokio choro galbūt reikėtų Anykščiuose. Visą šitą pagrindimą turėjau progos kartu su Anykščių menų centro direktoriumi Tomu Tuskeniu Kolegijai pristatyti. Mes abudu nuėjom ir tik pristatėm galimai galimą idėją. Kalbama apie profesionalių muzikantų etatus, t. y. meno vadovo etatą, dviejų chormeisterių vyrams ir moterims, koncertmeisterio akompanatoriaus ir vadybininko darbo vietas. Tai viso labo yra trys etatai – vienas meno vadovui ir po pusę

Anykščių kultūros centro direktorė Dijana Petrokaitė suabejojo, ar chorinis žanras Anykščiuose sulauktų populiarumo.

tiems kitiems žmonėms.

Šitą mes teoriškai sudėjom ant lapo ir pristatėm Kolegijai. Aišku, buvo keli pasiūlymimai iki tos Kolegijos, kad įsivertintume, ar tai yra nauda“, – tęsė J. Jakubėnas.

PAB kūrybos centro kuratorius J. Jakubėnas akcentavo, kad už visos jo iškeltos idėjos Anykščiuose turėti profesionalų chorą „stovi“ Lietuvos chorų sąjunga su prezidente Rasa Gelgotiene.

„Po Pasaulio lietuvių dainų šventės, įvykusios praeitų metų liepą, buvo iškelta kaip ir tokia skaudi tema, kad šiaurės rytų Lietuvos regione yra labai mažai, o kai kuriose vietose visai nėra chorų. Pavyzdžiui, iš Anykščių, dabar komentuose skaitau, gerbiamo Ritos Uturytės choras be dėmesio ir finansavimo susibūrė prieš dainų šventę, sudalyvavo šventėje ir dabar yra išsiskirstęs. Tai reiškia, kad ta veikla nėra tęstinė, ji nevyksta. Kai paskambinau į Lietuvos chorų sąjungą ir R. Gelgotienei sakiau „Laba diena, aš noriu Anykščiuose suburti chorą“, jos pirmutiniai žodžiai buvo „Pagaliau“, – dėstė J. Jakubėnas.

Nepatiko, kad idėją paviešino Tarybos narys

J. Jakubėnas sakė, kad „namų darbai“ dėl choro įsteigimo jau padaryti, tačiau kas stos už jo vairo – dar slėpė. Jis taip pat neatsargiai pavadino Anykščių rajono tarybos nario, konservatoriaus Š. Grigonio poelgį po Anykščių rajono tarybos kolegijos posėdžio feisbuke paviešinti žinią, kad Anykščiuose norima įkurti profesionalų, už mokesčių mokėtojų pinigų išlaikomą chorą.

„Komanda jau yra ir tai visi sutarti žmonės. Meno vadovas jau yra žinomas ir su juo jau yra derinami planai. Aišku, kad meno vadovo pavarde galėčiau

Muzikos pedagogas Romaldas Gižinskas sakė, kad profesionalaus choro dainininkams privalo būti mokamas atlyginimas.

įvardinti, bet reikia pasitarti, ar mes nepakenksim pačios idėjos atsiradimui. Nes vien šitas neatšargus Tarybos nario posėdžio atskleidimas sukėlė visokiausių reikalingų ir nereikalingų emocijų“, – dėstė J. Jakubėnas.

Tikina, kad net pavyks sutaupyti

Anot J. Jakubėno, šiuo metu viešojoje erdvėje vykstantys „nesusikalbėjimai“ apie naujai kuriamą chorą yra nereikalingi, nes žmonės turi labai mažai informacijos.

„Užsifiksuoja už 60 tūkst. Eur. Tai yra metinis trijų žmonių etatų išlaikymo biudžetas. Mes nekalbame apie papildomas lėšas, mes kalbame apie šią tokią optimizavimą galbūt. Nereikia čia dar papildomai iš biudžeto lupti. Mes sutaupysime, pagerindami meninį lygį viename sektoriuje ir įvertindami, ar visi esami sektoriai vis dar puikiai funkcionuoja“, – tikino J. Jakubėnas.

Tarybos narys Šarūnas Grigonis stebėjosi, kad Anykščių rajono tarybos kolegijos posėdyje reikšmingi anykštėnams klausimai slepiami.

Beje, J. Jakubėnas išvelgė, kad įkūrus profesionalų Anykščių chorą, netgi pavyks sutaupyti.

„Aš jau anksčiau viename „Anykštos“ straipsnyje minėjau, kad mes labai daug finansų išvežam iš Anykščių, samdydami kolektyvus iš didžiųjų miestų. Neturėdami savo choro ar orkestro, samdome ir mokame tuos pinigus, kurių iki šiol niekas neskaičiavo. Nes tai yra įprasta. Kai mes turėsime labai gero lygio chorą, mes turėsime kaip ir nekilnojamąjį kilnojamąjį turtą, kuriuo mes galime dalintis. Į mūsų chorą atvažiuos solistai, dirigentai, instrumentalistai arba orkestrai, tada mūsų kolektyvas irgi važiuos į koncertines sudėtis. Atsirasi niša, raktas į pasaulį, kurio mes dabar neatrakiname, nes neturim tokio įrankio“, – kalbėjo J. Jakubėnas.

Meras galės stoti į pirmas choro gretas

Pasidomėjus, ar naujai įkur-

Anykščių meno mokyklos mokytoja, moterų choro vadovė Rita Uturytė yra subūrusi, kaip ji vadina, nepriklausomą chorą.

tame chore, kaip kalbama, giedos ir pats meras K. Tubis, J. Jakubėnas pratrūko:

„Nesvarbu, koks meras. Šiandien Tubis, rytoj – kitoks. Jeigu mes kalbame apie Pasaulio anykštėnų bendriją, kuri turi tokią prabangą vienyti visus anykštėnus, tai yra absoliučiai niekam nepriklausantis vienetasis. Tai yra kraštiečių bendruomenė, šiaandien vienijanti daugiau nei 500 narių. O tų tikrųjų, kurie yra registruoti ir moka mokestį, yra 74.

Visa tai sprendžia, kad būtent šis kolektyvas yra priemonė suvienyti ir sutaikyti Anykščius. Tą patį sakiau ir posėdžio metu: kairieji - dešinieji, žalieji - raudonieji, valdantieji - opozicija – visi susivienija Anykščių chore. Nes dabartinis susiskaldymas „ar čia meras, ar dar kažkoks“ – visi mes esame anykštėnai ir gyvename bei dirbame Anykščiuose.

(Nukelta į 14 psl.)

Choras „Salve cantus“ kartu su vadove Rita Uturyte kelionei į Dainų šventę, kuri vyko 2024-aisiais, negavo jokio finansavimo iš Anykščių rajono savivaldybės, tačiau didžiavosi atstovavę Anykščiams.

Choro „Salve cantus“ nuotr.

(Nuolaidu kuponas galioja iki 2025 m. vasario 28 d.)

vardadieniai

šiandien

Liudvika, Marcelė, Luiza
Skirmantas, Budvilė,
Skirmantė.

vasario 1 d.

Pijonijus, Gytautas, Eidvilė,
Ignotas, Brigita.

vasario 2 d.

Rytys, Vandenė, Kandidas,
Valdemaras, Rytis, Valdonė,
Valdas, Orintas, Orinta,
Oreta, Oretas.

vasario 3 d.

Oskaras, Blažiejus, Radvilas,
Radvilė, Blažys, Asta.

mėnulis

sausio 31– vasario 3 d. –
jaunatis.

anekdotas

Moteris tempia du pilnutėlius
krepšius.

Vyras klausia:

- Sunku, mieloji?
- Taip.

- Tai pailsėk minutėlę, juk
mes niekur neskubam.

Du suvalkiečiai nueina pas
gydytoją. Šis klausia:

- Kuo skundžiatės?

Vienas atsako:

- Aš prarijau monetą.

Gydytojas kitam:

- O jūs?
- Ta moneta yra mano.

Vestuvės. Kalbasi svečiai:

- Ar pastebėjai, kad nuotaka
nieko nevalgo?

- Aha, pastebėjau.

- Kažin kodėl?

- Ką aš žinau, gal nesimetė?

- Aš jau daug metų laukau du
arklius, - pasakoja vienas ūki-
ninkas kitam. - Jie yra visiškai
vienodi.

- Tai ar tu juos skiri?

- Dabar jau taip. Vakar atsi-
tiktinai pastebėjau, kad rudojo
ausys yra didesnės už baltojo.

Norint patikti moterims, rei-
kia būti protingu, turtingu, gra-
žiu arba katinu.

oras

Anykštėnės Amiliutės nutikimai

Amiliutė rašo skundą Etikos komisijai dėl komentaro apie kuriamą chorą

Piešė Kęstutis PABIJUTAS,
rašė Antonas FELJETONAS

„Meras – bosas, aš – sopranas!
Viešpatie, koks aukštas menas!“
Kai „Anykštoj“ paskaičiau,
Skundą greitai surašiau.

Ką, Donatai? Negirdėjai?
Ranką priesaikai juk dėjai!
Posėdį sušauki viešą
Ir padėki juos į vietą.

Komentuoti reik uždraust!
O „Anykštą“ greit nubaut!
Taip, jis bosas! Bet sopranas?
Jie mene nenusimano!

Chore meras nedainuoja –
Chorui meras diriguoja!
Talentas jo neeilinis
Sklinda garas pasaulinis.

Aš dainuoju be natų!
Kur valdžia, ten aš kartu...
Verdžio opera „Nabukas“
Ir dabar galvoj man sukas.

Skamba arija vergų,
Etikmat, kaip Anykščių!
„O išvesk į palaimintą šalį...“
Ten, kur meras pasiekti negali...

Atsistojus prieš koplyčią,
Veidu į Poeto gryčią,
Ją užtrauksiu iš širdies,
Kad net pekloje girdės.

Anno domini MMXXV

RŪPESTINGA MAMA...

NEGI VALDŽIA KVAILĖJA...

OBUOLYS NUO OBELIS...

NESUSIPRATIMAS...

AR GALI TANTOS IŠRINKTIEJI VOGTI?...

NAUJA MADA – VAIKŠČIOTI SU NEMATOMA SUKNELE...

Piešė Albinas GVOZDAS